

Et *Mindretal* (Hagbart Berg, Kirk, Lillelund, Rasmus Nielsen og Pinstrup) skal til Begrundelse af Underændringsforslag Nr. 26 henvide til Indholdet af de Udvalget tilstillede Andragender fra Københavns Underretssagførerforening og fra Underretssagførere udenfor København. Navnlig skal fremhæves, at medens de udenfor København og Viborg praktiserende Overretssagførere, der hidtil i Henhold til Lov 26. Maj 1868 § 8 har været udelukkede fra at give Møde for Overret og derfor ikke har haft videregaaende Ret end Underretssagførere, ved Retsplejelovens § 1032 er blevet ligestillede med Landsretssagførere og som Følge deraf i Medfør af § 127 bliver berettigede til at møde for begge Landsretter, ogsaa i Ankesager, er den Ret, som ved § 1031 hjemles de Personer, der ved Lovens Ikrafttræden har Beskikkelse som Underretssagførere, begrænset til Møde for den Landsret som første Instans, under hvilken de ifølge § 126 hører. Loven skaber herved en hidtil ukendt Forskel mellem de 2 Klasser Sagførere, en Forskel, som formentlig i Praxis vil faa ret vidtrækkende Betydning. Mindretallet finder ikke, at en saadan Forskel er tilstrækkelig begrundet, idet Underretssagførerne neppe som Stand betragtet er ringere kvalificerede til at udføre Sagførervirksomhed end Overretssagførerne. Man anser det for ufornuddent og — under Hensyn til det ret betydelige Antal Personer, hvorom det drejer sig — upraktisk at stille den Betingelse, at de paagældende Personer skal aflægge Prøve efter § 123.

Udvalget har modtaget forskellige Andragender, hvoraf nogle findes aftrykte som Bilag til Betænkningen. De fra forskellige Steder fremkomne Andragender om Omlægning af Jurisdiktioner har Udvalget ikke ment at turde tage Stilling til for ikke at sinke Lovforslagets Gennemførelse.

I Henhold til ovenstaaende stilles følgende

Ændringsforslag.

Af *Udvalget*:

Ny Paragraf efter § 1.

1) § 00.

Til Retsplejelovens § 20 føjes:

„Naar der i Retskredse udenfor København derom fremsættes Ønske af vedkommende Dommer eller den stedlige Handelsforening, kan det ved kongelig Anordning fastsættes, at Handelsager, jfr. § 9, 8de Stykke, fremtidig i Retskredden skal behandles og paadømmes af en Handelsret, bestaaende af Dommeren som Formand og 2 handelskyndige Mænd, dog kun i de Sager, hvor en af Parterne begærer det, eller hvor Dommeren træffer Bestemmelse derom. Handelsretten kan beklædes af Formanden alene i de Retsmøder, hvor der ikke foregaar Vidneafhøring eller Domsforhandling.

Med Hensyn til Beskikkelse af det fornødne Antal handelskyndige Mænd, disses Tilkaldelse og Edfæstelse m. m. gælder Regler, svarende til de i Lov om Søretter af 12. April 1892 §§ 2, 3, 4 og 5 indeholdte Bestemmelser, dog med følgende Ændringer:

1. Beskikkelsen gælder kun for paagældende Retskrede.
2. Den stedlige Handelsforenings Erklæring skal være indhentet.
3. De Mænd, som beskikkes, skal være særlig kyndige i Handelsforhold.“

Til § 2.

2) Sidste Punktum affattes saaledes:

„Endvidere skal vedkommende i Regelen have været i Virksomhed i mindst 3 Aar som fast ansat Dommer, Politimester, offentlig Anklager eller Medhjælper hos en Overanklager, som Auditor i Hæren eller Flaaden eller som Overretssagfører eller Landsretssagfører.“

Af *Justitsministeren*, tiltraadt af *Udvalget*:

Ny Paragraf efter § 2.

3) § 00.

I Retsplejelovens § 108, 2det Stykke, ændres „9 Politifuldmægtige“ til: „12 Politifuldmægtige.“